

LE SERPENT ROUGE

15/03/2011 23:01 by Magdalena Struska de Merowing

LE SERPENT ROUGE

Oryginalny tekst Dokumentu Czerwonego Węża w języku francuskim i angielskim

Â

Â

Znalazłem ciekawy tekst na temat publikacji Czerwonego Węża.

Poniżej przedstawiam link do tej strony i informacje na niej zawarte:

<http://le-serpent-rouge.blog.pl/archiwum/?rok=2010&miesiac=8>

Â

Wiemy dzisiaj pod lupą Czerwonego Węża. Pewnie zastanawiacie się dlaczego tak długo trzeba było na to czekać. No niestety aby zrozumieć czym jest lub hmm nie jest Le Serpent Rouge trzeba poznać historię Sauniere'a. Chociażby w tak telegraficznym skrócie w jakim zrobiłem to ja.

Sprawa żenienia dokumentu do Biblioteki Narodowej w Paryżu ma makabryczny posmak. Le Serpent Rouge nosi datę 17 stycznia 1967 jako autorów wymieniał Pierre'a Feugere'a, Louisa Saint-Maxenta i Gastona de Koketa.

Kwit depozytowy z 15 lutego 1967 podpisany został przez Andarma Feugere'a, chociaż oficjalny datownik biblioteki mówi o 20 marca. Różnica między datami ma kluczowe znaczenie. W dniu pierwszej z nich domniemani autorzy cieszyli się zdrowiem, natomiast w dniu drugiej wszyscy już nie żyli. Cała trójka popełniła samobójstwa, wieszając się w nocy i nad ranem z 6 na 7 marca 1967 roku. Saint-Maxent i de Koker wieczorem 6 marca, Feugere około 6 rano dnia następnego.

Nie podlega wątpliwości, że dokument którym się zajmujemy jest najbardziej intrygującą częścią Dossiers Secrets. Nosi podtytuł "Uwagi o Saint-Germain i Saint-Sulpice w Paryżu". To plik luźnych kartek z tekstami żywcem przepisany z różnych prac dotyczących paryskiego kościoła Saint-Sulpice w dzielnicy Saint-Germain-des-Pres. Dodatkowa analiza tekstu przyniesie nam zawód- nie ma w nim ani słowa o Rennes-le-Chateau. Dopiero czytając z owieszczy "poemat proz", grający rolę wstępu do dokumentu, zapala się lampka ostrzegawcza. Bingo!

Poemat, którego jedynym autorem jest Saint-Maxent, liczy trzynastu znaków zwrótek. Tytułami są znaki zodiaku i dodatkowy trzynasty znak- Wężownik. Tekst utrzymany jest w tonie enigmatycznej przepowiedni. Opowiada historię podróży i poszukiwań "Pięć królów", które często identyfikuje się z Marią Magdaleną. Autor zamieszcza niezliczone odniesienia do Rennes i okolic. Wspomina o szachownicy na której spoglądają Asmodeusz i Jezus odnosząc to do posadzki w kościele Sauniere'a. Pojawia się tajemnicza maksyma znad chrzcielnicy "Par ce signe tu le vaincras". "Ryby" wspominają o tajemniczych skałach: białej i czarnej. W okolicy

wioski znajdujĄ± siĀa ruiny dawnej faktorii Templariuszy- Blanchefort oraz wzniesienie Rocque Negre (Czarna SkaĀa). KsiĄdz Sauniere zamĀwiĀ reprodukcjĀ "Pasterzy w Arkadii" Poussina, o ktĀrej rĀwnieĀ jest wzmianka w tekŃcie dokumentu. Takich nawiĄzaĀ± jest wiĀcej. Osoby dobrze znajĀce Rennes wyĀpiĀ± wszystkie wskazĀwki.

No wĀaĀnie- wskazĀwki. Czy Czerwony WĀĀ moĀe byĀ! mapĀ± majĀcĀ± zaprowadziĀ! ĀmiaĀka do skarbu? Liczba interpretacji idzie w dziesiĀtki. Bawiono siĀa w wyznaczanie linii na mapach, wykreĀlanie poĀudnikĀw i rysowanie okrĀgĀw, szukajĀc punktĀw wspomnianych w Le Serpent Rouge. AleĀ, oczywiĀcie A., Āe uĀywano teĀ nowoczesnych technologii. Skanowano powierzchnĀ ziemi, robiono zdjĀcia, komputerowo obrabiano dane w nadziei odkrycia jakiĀ powiĄzaĀ± geometrycznych, topograficznych, jakichkolwiek. Mimo zawziĀtych poszukiwaĀ± jak dotĀd nic konkretnego nie znaleziono. Albo WĀĀ tak dobrze strzeĀe swych tajemnic i nie znalazĀ siĀa jeszcze nikt na tyle oĀwiecony aby rozwiĄzaĀ! zagadkĀ albo... to kolejne faĀszerstwo.

W sprawie samobĀjstw wszczĀto Āledztwo. Inspektor Frank Marie doszedĀ do wniosku, Āe trzej samobĀjcy nie mieli nic wspĀnego ani z powstaniem Le Serpent Rouge ani co znaczĀce, ze sobĀ± nawzajem. Zastanawia tylko dziwna zbieĀnoĀ!- 3 samobĀjstwa w ParyĀu, praktycznie jednego dnia w odlegĀoĀci kilkunastu kilometrĀw od siebie (na stronie tytuĀowej WĀĀa widniejĀ± nawet paryskie adresy ofiar). KtoĀ widocznie wykorzystaĀ ten niesamowity zbieg okolicznoĀci podszywajĀc siĀa pod zmarĀych. Kto?

SzczegĀowa analiza caĀych Tajnych Akt wykazaĀ, iĀ napisane zostaĀy na tej samej maszynie. Podejrzanym staĀ siĀa oczywiĀcie nie kto inny jak sĀynny mitoman i zaĀoĀyciel Zakonu Syjonu Pierre Plantard. Legenda Rennes-le-Chateau byĀa dla ludzi z jego otoczenia bardzo przydatnym narzĀdzem do wzbudzenia wokĀ organizacji szumu i atmosfery tajemniczoĀci.Ā

Ā Magdalena Struska de Merowing.

Kopiowanie, rozpowszechnianie tylko za zgodĀ± autora tekstu oraz podaniem linku.

Zapraszam do zapoznania siĀa z polskim tekstem Czerwonego WĀĀa artykuĀem Andrzeja Struskiego pt. "KrysztaĀy Izis" :

[KrysztaĀy Izis](#) - autor Andrzej Struski

Ā